

KOMISJA NADZORU FINANSOWEGO

Warszawa, dnia 12 lutego 2014

Departament Firm Inwestycyjnych i Infrastruktury Rynku Kapitałowego

DRK/WRM/485/16/2/2014/25/AB

Sz.P. Piotr Sobków
Członek Zarządu
Izba Domów Maklerskich
Ul. Kopernika 17
00-359 Warszawa

W odpowiedzi na pytanie Izby, dotyczące problemu raportowania kontraktów pochodnych do repozytoriów transakcji w przypadku gdy kontrahent nie dysponuje kodem LEI, Departament Firm Inwestycyjnych i Infrastruktury Rynku Kapitałowego (DRK) UKNF przedstawia następujące stanowisko.

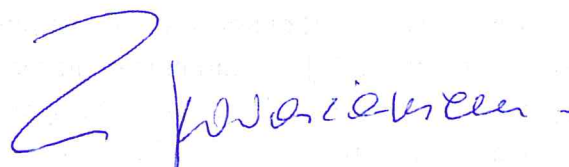

Na wstępie należy jednoznacznie stwierdzić, iż nie istnieje żaden przepis prawa, który nakazywałby firmie inwestycyjnej odmówić realizacji zlecenia klienta, który nie posiada kodu pre-LEI. Posiadanie takiego kodu nie jest warunkiem niezbędnym do efektywnego wejścia w obowiązek strony (kontrahenta) transakcji na instrumentach pochodnych. Natomiast, posiadanie pre-LEI jest warunkiem niezbędnym do właściwego zgłoszenia transakcji do repozytorium transakcji, co jest jasnym i bezwzględnym obowiązkiem kontrahenta, wynikającym z art. 9 EMIR. O ile kontrakt nie został zawarty z osobą fizyczną albo osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą, to złożenie raportu z transakcji bez zidentyfikowania obu kontrahentów za pomocą pre-LEI jest w każdym przypadku niezgodne z przepisami rozporządzenia 648/2012 (EMIR).

Zgodnie z dokumentem ESMA Q&A Implementation of EMIR (*TR Question 10a – Codes*) klienci, którzy są osobami fizycznymi powinni być identyfikowani za pomocą kodu klienta. Do czasu wyjaśnienia, czy osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą (zaklasyfikowane przez Komisję Europejską do kategorii kontrahentów niefinansowych) mogą otrzymywać kody pre-LEI, należy przyjąć, że ww. *TR Question 10a* obejmuje również takie osoby fizyczne.

Urząd KNF bierze pod uwagę fakt, iż niektórzy kontrahenci, szczególnie podmioty niefinansowe (tzw. NFC) mogły mieć trudności z uzyskaniem przed 12 lutego 2014 r. kodu pre-LEI z agencji kodującej (tzw. pre-LOU). Niemniej jednak, nie zwalnia to tych podmiotów z obowiązku zgłaszania transakcji nawet, jeśli raport nie będzie spełniał wszelkich wymogów prawnych.

Dlatego też w każdym z możliwych scenariuszy transakcji, który zobowiązuje firmę inwestycyjną do zgłoszenia swej transakcji z klientem (zleceniodawcą) nie posiadającym pre-LEI, firma inwestycyjna:

- 1) Powinna zaraportować we własnym imieniu, identyfikując jako kontrahenta swego klienta innym niż pre-LEI kodem, jaki jest jej dostępny (BIC albo kod klienta); powinna równocześnie podjąć działania zachęcające klienta do pilnego uzyskania kodu pre-LEI od agencji kodującej oraz informować go o zaistniałej niezgodności jego postępowania z obowiązującymi przepisami;
- 2) W przypadku przyjęcia na siebie delegacji do raportowania w imieniu klienta, firma inwestycyjna powinna również zgłosić transakcję, identyfikując klienta (tj. kontrahenta zobowiązanego do zgłoszenia transakcji) innym niż pre-LEI kodem jak np. BIC albo wewnętrznym kodem klienta. W zakresie przyjęcia delegacji, raportujący nie będzie odpowiadał za nieprawidłowość danych, dostarczonych przez podmiot zobowiązany do raportowania. Zgodnie z ESMA Q&A (*TR Question 8a*), odpowiedzialność za prawidłowość zgłoszenia transakcji i danych w nim zawartych ponosi podmiot zobowiązany do raportowania, a nie podmiot trzeci, który faktycznie dokonuje zgłoszenia w oparciu o delegację. Raportujący w oparciu o delegację podmiot trzeci odpowiada wyłącznie za nieprawidłowości w raportowaniu występujące z własnej winy (odpowiedzialność względem strony delegującej).

DYREKTOR DEPARTAMENTU
Firm Inwestycyjnych i Infrastruktury Rynku Kapitałowego

Marek Szuszkiewicz